

under tvende Forudsætninger, nemlig naar den Paagjældende kan overbevises om at have været og naar han efter Reglen i § 6 skal anses at have været vidende om det bestaaende Lyendeforhold. Under andre Forudsætninger kan det ikke gjøres gjældende, altsaa f. Ex. ikke, naar Skudsmaalsbogen indeholder den nu almindelige i Loven 1854 § 58 jfr. Loven 29 Marts 1867 hjemlede Tjenestetiden angivende Paategning af Husbonden alene; det vilde endog være tvivlsomt, om Paagjældende kunde dømmes, selv om han overbevistes om at have set saadan ensidig Paategning. Dette er saaledes den anden Begrænsning af det nye Middel til den forurettede Husbondens Bestyrelse for hans Lyendekontrakt. Tilfældigt Bevis for, at den nye Husbond har handlet med Bevidsthed om, at han gjorde Indgreb i hans Ret, vil sjældent kunne tilveiebringes, og det nye Vidtrag, som Lovgivningen skulde give til at modarbejde vilkaarlig Tilfædsættelse af Lyendekontrakten fra Lyendes Side, faar følgerig kun gennem mere bemeldte Fiktion nogen væsentlig Betydning, og det er da saameget mere vigtigt, at denne opstilles paa den heldigste Maade. Uvalget skjønner nu ikke rettere, end at der vel ikke kan indvendes noget Positivt mod Bestemmelsen i § 6, men at det paa den anden Side ikke kunde have overveiede Betænkelighed at lade Fiktionen indtræde saaledes, at Trediemand (og Mellemmand) anses vidende, naar det af Lyendets Skudsmaalsbog ikke fremgaar, at det er lovligt skilt fra en Tjeneste, til hvilken det isølge Paategning i Bogen er blevet bundet ved Stiftelsen eller Fornyelsen af en Lyendekontrakt. Vi have dog troet ikke at burde foreslaa nogen Ændring paa dette Punkt; men skal § 6 bibeholdes, som den foreligger, maa Uvalgets Mindretal (Dresing og Riær) tilraade, at de nærmere Regler om Husbondens Afgang til at drage sig den til Nytte, saaledes som de ere givne i Lovforslagets § 7, ændres. Denne Paragraf, der er saalydende:

„Enhver af Parterne i et Lyendeforhold er — forsaavidt ikke Andet vedtages — ved dettes Stiftelse saavel som ved dets Forlængelse berettiget til at forlange en af ham selv og den anden Part underskrevet Paategning, der bestemt angiver Tjenestetidens Længde, indført i Skudsmaalsbogen.

Efter dette, er Husbonden berettiget til samtidig hermed at fordrø en af ham tagen Afskrift af den i Lyendets Skudsmaalsbog indførte Overenskomst om Forholdet bekræftet ved Lyendets Underskrift. Negter Lyendet dette, eller negter Husbonden eller Lyende paa den Andens Forlangende at meddele den ovenfor nævnte Paategning, blive de, forsaavidt Tjenesteforholdet endnu ikke er traadt i Virksomhed, at anse henholdsvis som den, der uden lovlig Grund negter at modtage Lyendet i Tjenesten, eller som den, der uden lovlig

Grund vægrer sig ved at tiltræde Tjenesten; er Lyendeforholdet derimod allerede begyndt, medfører Husbondens Vægning, at Lyendet er berettiget til at forlade Tjenesten og da i Forbindelse hermed gjøre det Ansvar gjældende mod Husbonden, der indtræder som en Følge af Lyendets Vortvisning uden lovlig Grund, medens Lyendets Vægning har til Følge, at Husbonden er berettiget til at hævø Lyendeforholdet og da i Forbindelse hermed at gjøre det Ansvar gjældende mod Lyendet, der indtræder, naar det uden lovlig Grund forlader Tjenesten.“

har ikke kunnet finde Mindretallets Tilslutning. Vi skjønne ikke rettere, end at Forholdet efter disse Regler i deres Anvendelse bliver følgende: Naar en lyendesøgende Husbond og et husbondssøgende Lyende mødes i Forhandling om Stiftelsen af et Lyendeforhold, kan Et af To blive Tilfældet: Enten kommer Paategningen paa Tale, eller den bringes ikke paa Bane af nogen af Parterne. I første Tilfælde kunne de atter blive enige om, at Paategningen skal indføres, og Indførelsen derefter blive foretaget, — og da har Husbonden naaet den Betyggelse, Lovforslagets § 6 vil forstaae ham — eller de vedtage ikke at bruge Paategningen, — og da har Husbonden givet Afkald paa dette Sikkerhedsmiddel — eller endelig Husbonden fordrer den, men Lyendet negter den; i saa Fald maa Følgen blive, at Lyendeforholdet ikke kommer istand, Lyendet maa fornuftigvis træde tilbage fra Forhandlingerne, naar det ikke vil opfylde den af Husbonden i Genhold til Paragrafen stillede Fordring, da det ellers bliver pligtigt til at yde Erstatning og erlægge Bøde efter Lyendelovens Bestemmelser som den, der uden lovlig Grund vægrer sig ved at tiltræde en Tjeneste, eller som den, der uden lovlig Grund forlader en tiltraadt Tjeneste. Lyendeforholdet kommer altsaa slet ikke istand, det Lyende, der fjender Følgerne, lader sig ikke fæste af den Husbond, der ved Fæsteforhandlingerne forlanger Paategningen. — I det andet af ovennævnte Tilfælde, at Paategningen ikke bringes under Forhandling af Nogen af Parterne, vil jo Husbonden ikke med Nytte senere kunne stille Forlangende derom; thi Lovforslaget berettiger ham kun til at stille det ved Stiftelsen af et Lyendeforhold (og ved dets Forlængelse, stilkende eller udtrykkelige Fornyelse). Den i § 6 hjemlede Fiktion vil derfor formentlig ikke kunne komme Husbonderne til nogen virkelig Nytte, medmindre Lyendet frivillig gaar ind paa Indførelse af Paategningen i Skudsmaalsbogen; men dette kan kun ventes af det Lyende, som er tilfunds at estekomme Lyendekontrakten, og mod saadant Lyende er det af ringere Bigtighed at sikkre sig. Det Spørgsmaal opstaar da, om man bør lade § 7 simpelthen udgaa og lade det bero ved Reglen i § 6 — hvor da de tvende Egenstaber, som Paategningen skal